Ohjelmistotuotanto

Luento 5

24.3.2014

Verifiointi ja Validointi

Verifiointi ja Validointi

- Kehitettävän ohjelmiston elinkaareen oleellisena osana kuuluu
 - Verifiointi "are we building the product right" ja
 - Validointi "are we building the right product"
- Verifioinnissa siis pyritään varmistamaan, että ohjelmisto toteuttaa vaatimusmäärittelyn aikana sille asetetut vaatimukset
 - Yleensä tämä tapahtuu testaamalla, että ohjelma toteuttaa sille asetetut toiminnalliset ja ei-toiminnalliset vaatimukset
- Validointi taas pyrkii varmistamaan, että ohjelmisto täyttää käyttäjän odotukset
 - Vaatimusmäärittelyn aikana kirjatut ohjelmiston vaatimuksethan eivät ole aina se mitä käyttäjä todella ohjelmalta haluaa!
- Verifioinnin ja validoinnin tavoitteena on varmistaa että ohjelma on "riittävän hyvä" siihen käyttötarkoitukseen, mihin ohjelma on tarkoitettu
 - Hyvyys on suhteellista ja riippuu ohjelman käyttötarkoituksesta
 - Ohjelman ei esim. tarvitse yleensä olla virheetön ollakseen kuitenkin riittävän hyvä käytettäväksi

Verifioinnin ja Validoinnin tekniikat

- Perinteisesti verifioinnissa on käytetty kahta tekniikkaa
 - Katselmointeja ja tarkastuksia
 - Testausta
- Katselmoinneissa (review) käydään läpi erilaisia ohjelmiston tuotantoprosessin aikana tuotettuja dokumentteja ja ohjelmakoodia, ja etsitään näistä erilaisia ongelmia
- Tarkastukset (inspection) ovat katselmusten muodollisempi versio
 - Järjestetään formaali kokous, jolla tarkkaan määritelty agenda ja kokouksen osallistujilla ennalta määritellyt roolit
- Katselmointi on staattinen tekniikka, suorituskelpoista ohjelmakoodia ei tarvita ja jos katselmoinnin kohteena on ohjelmakoodi, ei ohjelmaa katselmuksissa suoriteta
- Testaus on dynaaminen tekniikka, joka edellyttää aina ohjelmakoodin suorittamista
 - Testauksessa tarkkaillaan miten ohjelma reagoi annettuihin testisyötteisiin

Vaatimusten validointi

- Ohjelmistolle määritellyt vaatimukset on validoitava, eli varmistettava, että määrittelydokumentti määrittelee sellaisen ohjelmiston, jonka asiakas haluaa
- Vesiputousmallissa määrittelydokumentin kirjattujen vaatimusten validointi suoritetaan nimenomaan katselmoimalla
 - Vaatimusmäärittely päättyy siihen, että asiakas tarkastaa määrittelydokumenttiin kirjattujen vaatimuksien vastaavan asiakkaan kuvaa tilattavasta järjestelmästä
 - Katselmoinnin jälkeen määrittelydokumentti jäädytetään ja sen muuttaminen vaatii yleensä monimutkaista prosessia
- Ketterässä prosessissa vaatimusten validointi tapahtuu iteraation päättävien demonstraatioiden (Scrumissa sprint review) yhteydessä
 - Asiakkaalle näytetään ohjelman toimivaa versiota
 - Asiakas voi itse verrata vastaako lopputulos sitä mitä asiakas haluaa
 - Asiakkaan haluama toiminnallisuushan voi poiketa määritellystä toiminnallisuudesta!
 - Jos ei, on seuraavassa iteraatiossa mahdollista ottaa korjausliike
- On ilmeistä, että ketterän mallin käyttämä vaatimusten validointiprosessi toimii paremmin tuotekehitystyyppisissä tilanteissa, joissa ollaan tekemässä tuotetta, joka on vaikea määritellä tarkkaan etukäteen

Koodin katselmointi

- Koodin katselmointi eli koodin lukeminen jonkun muun kuin ohjelmoijan toimesta on havaittu erittäin tehokkaaksi keinoksi koodin laadun parantamisessa
- Katselmoinnin avulla voidaan havaita koodista ongelmia, joita testauksella ei välttämättä havaita, esim.
 - noudattaako koodi sovittua tyyliä
 - onko koodi ylläpidettävää
- Koodin katselmoinnissa on perinteisesti käyty läpi onko koodissa tiettyjä "checklisteissä" listattuja riskialttiita piirteitä, ks. esim.
 - http://www.oualline.com/talks/ins/inspection/c_check.html
 - Joissakin kielissä, esim. Javassa kääntäjän tuki tekee osan näistä tarkistuksista turhaksi
- Nykyään on tarjolla paljon katselmointia automatisoivia staattista analyysiä tekeviä työkaluja esim. Javalla PMD ja Checkstyle ja eri työkaluilla saatuja tuloksia kokoava Sonar
 - http://pmd.sourceforge.net/
 - http://checkstyle.sourceforge.net/
 - http://www.sonarsource.org/

Koodin katselmointi ketterissä menetelmissä

- Toisin kuin Scrum, eXtreme Programming eli XP määrittelee useita käytänteitä, joita ohjelmistoa tehdessä on noudatettava
 - Suuri osa XP:n käytänteistä on hyvin tunnettuja "best practiseja", mutta kuitenkin usein vietynä äärimmäiseen (extreme) muotoon
- Osa käytänteistä tähtää ohjelmiston laadun maksimoimiseen ja kolmen voidaan ajatella olevan katselmoinnin äärimmilleen vietyjä muotoja
- Pariohjelmoinnissa (pair programming) kaksi ohjelmoijaa työskentelee yhdessä yhdellä koneella
 - Koodia kirjoittava osapuoli toimii ohjaajana (driver) ja toinen navigoijana (navigator), roolia vaihdetaan sopivin väliajoin
 - Navigoija tekee koodiin jatkuvaa katselmointia
 - Etuja:
 - Parantaa ohjelmoijien kuria ja työhön keskittymistä
 - Hyvä oppimisen väline: ohjelmoijat oppivat toisiltaan erityisesti noviisit kokeneimmilta, järjestelmän tietyn osan tuntee aina useampi ohjelmoija
 - Tutkimuksissa todettu vähentävän bugien määrää 15-50%, kokonaisresurssin kulutus kuitenkin nousee hieman

Koodin katselmointi ketterissä menetelmissä

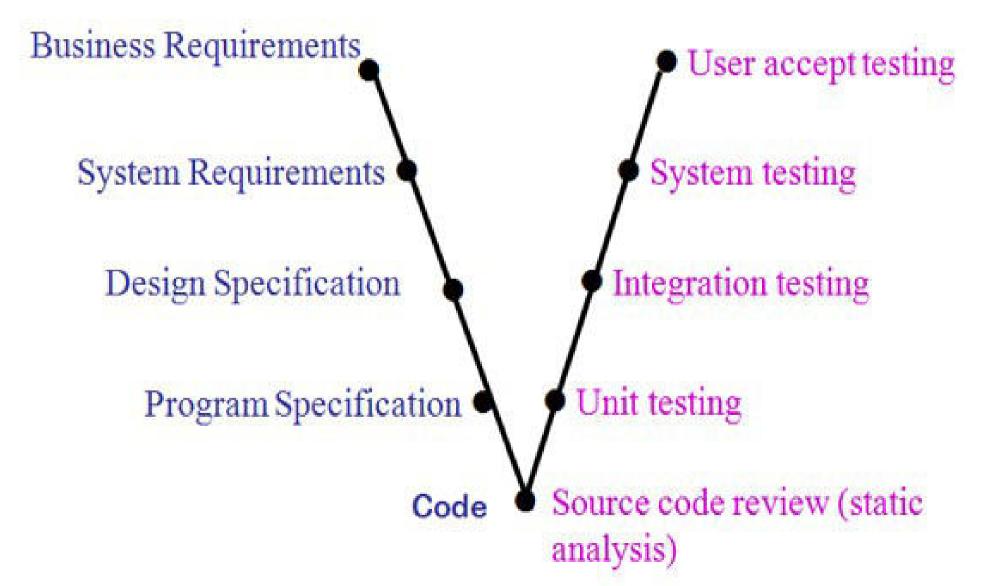
- Lisää pariohjelmoinnista esim. seuraavassa:
 - http://jamesshore.com/Agile-Book/pair_programming.html
- Pariohjelmoinnin ohella "katselmointimaisia" tavoitteita koodin laadun nostajana voidaan ajatella olevan XP:n yhteisomistajuuden ja ohjelmointistandardien periaatteilla
- Koodin yhteisomistajuus (collective code ownership) tarkoittaa periaatetta, jossa kukaan yksittäinen ohjelmoija ei hallitse yksin mitään kohtaa koodista
 - Kaikilla on lupa tehdä muutoksia mihin tahansa kohtaan koodia
 - Pariohjelmointi tukee yhteisomistajuutta
 - Yhteisomistajuudessa on omat riskinsä: joku koodia kunnolla tuntematon voi saada pahaa jälkeä aikaan. XP eliminoi tämän testauksiin liittyvillä käytänteillä
 - http://jamesshore.com/Agile-Book/collective_code_ownership.html
- Ohjelmointistandardi coding standards tarkoittaa, että tiimi määrittelee koodityylin, johon kaikki ohjelmoijat sitoutuvat
 - Tyylillä tarkoitetaan nimeämiskäytäntöä, koodin muotoilua ja myös tiettyjä ohjelman rakenteeseen liittyviä seikkoja
 - http://jamesshore.com/Agile-Book/coding_standards.html

Testaus

- Ohjelmien osoittaminen virheettömäksi on käytännössä mahdotonta
- Testauksen tarkoituksena onkin vakuuttaa asiakas ja järjestelmän kehitystiimi siitä, että ohjelmisto on tarpeeksi hyvä käytettäväksi
- Testauksella on kaksi hieman eriävää tavoitetta
 - osoittaa, että ohjelmisto täyttää sille asetetut vaatimukset
 - käytännössä tämä tarkoittaa vaatimusdokumenttiin/vaatimuksiin kirjattujen asioiden toteutumisen demonstroimista
 - löytää ohjelmistosta virheitä
 - yritetään rikkoa tai saattaa ohjelma jollain tavalla epäkonsistenttiin tilaan
- Molemmat näistä tavoitteista tähtäävät oikeastaan ohjelman ulkoisen laadun (external quality) parantamiseen
 - External Quality is the fitness for purpose of the software. It's most obvious measure is the Functional Tests, and some measure of the bugs that are still loose when the product is released.
 - http://c2.com/cgi/wiki?InternalAndExternalQuality

Testauksen tasot

- Testausta jakaantuu eri tasoihin sen mukaan mukaan mikä testauksen kohteena on
- Vesiputousmallia laajentava testauksen V-malli havainnollistaa testauksen eri tasoja

Testauksen tasot

Yksikkötestaus (unit testing)

- Yksittäisten luokkien, metodien ja moduulien testaus erillään muusta kokonaisuudesta
- Yleensä ohjelmoijat suorittavat
- Integraatiotestaus (integration testing)
 - Yksittäin testattujen komponenttien liittäminen yhteen eli integrointi ja kokonaisuuden testaus
 - Integroinnin tekevät sovelluskehittäjät suorittavat yleensä myös testauksen
- Järjestelmätestaus (system testing)
 - Varmistetaan että järjestelmä toimii vaatimuksiin kirjatulla tavalla
 - Testataan järjestelmää saman rajapinnan kautta, jonka kautta järjestelmää käytetään
 - Kehittäjäorganisaatio suorittaa
 - Jakautuu useisiin alalajeihin joista kohta lisää
- Käyttäjän hyväksymistestaus (user acceptance testing)
 - Loppukäyttäjän tuotteelle suorittama testaus

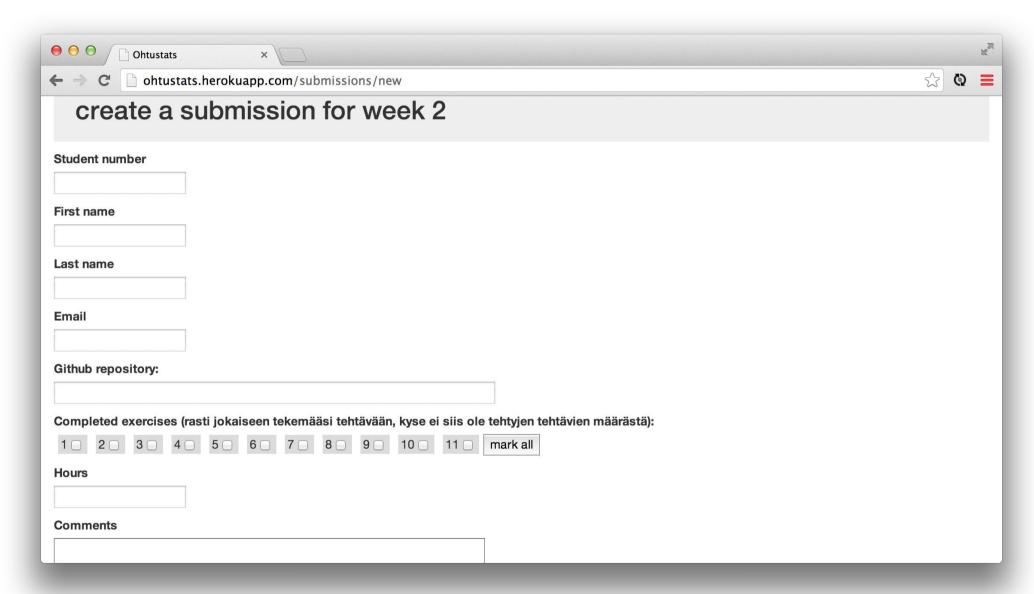
Järjestelmätestaus

- Tarkoitus siis varmistaa, että järjestelmä toimii vaatimuksiin kirjatulla tavalla
- Testataan järjestelmää saman rajapinnan kautta jonka kautta järjestelmää käytetään
- Testaus tapahtuu ilman tietoa järjestelmän sisäisestä rakenteesta eli kyseessä black box -testaus
- Yleensä järjestelmätestaus perustuu järjestelmän potentiaalisiin käyttöskenaarioihin
 - jos vaatimukset on ilmaistu User storyina, on niistä melko helppo muotoilla testejä, joiden avulla voidaan varmistaa että järjestelmällä on Storyjen kuvaamat vaatimukset sekä tyypilliset virheskenaariot
- "perusmuotonsa" eli vaatimuksiin kirjattujen toiminnallisten vaatimuksien testaamisen lisäksi järjestelmätestaukseen kuuluu mm:
 - Käytettävyystestaus
 - Suorituskykytestaus tai stressitestaus
 - Tietoturvan testaus
 - lisää http://en.wikipedia.org/wiki/System_testing

Testisyötteiden valinta

- Kattava testaaminen on mahdotonta ja testaus joka tapauksessa työlästä
- Onkin tärkeää löytää kohtuullisen kokoinen testisyötteiden joukko, jonka avulla on kuitenkin mahdollista löytää mahdollisimman suuri määrä virheitä
- Useat syötteet ovat järjestelmän toiminnan kannalta samanlaisia
- Testeissä kannattaakin pyrkiä jakamaan syötteet ekvivalenssiluokkiin ja tehdä yksi testitapaus kutakin ekvivalenssiluokkaa kohti
- Ekvivalenssiluokkien edustajien lisäksi kannattaa tehdä myös testitapaukset ekvivalenssiluokkien raja-arvoille
- Seuraavalla sivulla on tuttu kaavake, minkälaisia testitapauksia kannattaisi valita, jos oletetaan, että järjestelmä olisi määritelty seuraavasti
 - Oikein täytetty kaavake hyväksytään ja kaavakkeen tiedot talletetaan järjestelmään
 - Väärän syötearvon omaava kaavake hylätään
 - Käyttäjä palautetaan lomakenäkymään ja väärin syötetyille kentille annetaan virheilmoitus

Viikkopalautelomakkeen testitapaukset

Viikkopalautelomakkeen testitapaukset

- Kenttien syötemuodot on määritelty seuraavasti
 - Opiskelijanumero koostuu yhdekäsästä numerosta ja alkaa numerolla 0
 - Etu- ja sukunimi ovat epätyhjiä kirjaimista koostuvia merkkijonoja
 - Email-osoite on epätyhjä merkkijono, joka on standardin https://www.ietf.org/rfc/rfc0822.txt määrittelemän syntaksin mukainen
 - GitHub-tunnus on epätyhjä alfanumeerisista merkeistä koostuva merkkijono joka on muotoa https://github.com/kayttajatunnus/repositorio
 - Käytetyt tunnit on kokonaisluku

Viikkopalautelomakkeen testitapaukset

- Esim. kentän opiskelijanumero ekvivalenssiluokat voisivat olla
 - Kelvollinen syöte
 - 9 numeroa sisältävä, muulla kuin 0:llä alkava numerosarja
 - Vähemmän kuin 9 numeroa sisältävä numerosarja
 - Yli 9 numeroa sisältävä numerosarja
 - Yli 9 numeroa sisältävä, sallitun opiskelijanumeron sisältävä numerosarja
 - Jonkin muun merkin kuin numeron sisältävä syöte
- Kaikkien syötekenttien ekvivalenssiluokkien kombinaatio olisi jo tässä yksinkertaisessa tapauksessa todella suuri
- Järkevä testistrategia lienee valita testitapaukset seuraavasti
 - Testataan jokaista kenttää siten, että kaikissa muissa kentissä on joku validi syöte ja kokeillaan yksittäiselle kentälle kaikkia sen syötteen ekvivalenssiluokkia
 - Tämä testistrategia olettaa, että erillisten kenttien validointi on toisistaan riippumatonta, ja että esim. kahden kentän yhtäaikainen virheellinen syöte ei saa aikaan mitään kummallista (esim. kaada järjestelmää)

Yksikkötestaus

- Kohteena siis yksittäiset metodit ja luokat
- Ohjelmoijat suorittavat yksikkötestauksen
- Testattavan koodin rakenne otetaan huomioon testejä laatiessa, eli kyseessä lasilaatikkotestaus (white box testing)
- Yksikkötestauksella ei testata suoranaisesti sitä täyttääkö ohjelmisto vaatimuksensa, pikemminkin tavoitteena on ohjelman sisäisen laadun (internal quality) kontrollointi
 - Internal quality is about the design of the software
 - This is purely the interest of development
 - If Internal quality starts falling the system will be less amenable to change in the future
 - Hence the need for refactoring, clear coding, relentless testing, and the like
 - You need to be very careful about letting internal quality slip
 - http://c2.com/cgi/wiki?InternalAndExternalQuality

Yksikkötestaus

- Ohjelman sisäinen laatu siis vaikuttaa erityisesti siihen, miten ohjelmaa voidaan laajentaa ja jatkokehittää
- Ketterissä menetelmissä sisäisellä laadulla onkin todella suuri merkitys, tähän palataan tarkemmin huomenna
- Pelkän sisäisen laadun kontrollimekanismi yksikkötestaus ei toki ole
- Kattavalla yksikkötesteillä saadaan parannettua myös ohjelman ulkoista, eli asiakkaan näkemää laatua
 - Yksikkötestit voivat eliminoida joitain asiakkaalle näkyviä virheitä, joita järjestelmätestauksen testitapaukset eivät löydä
- Bugit on taloudellisesti edullista paikallistaa mahdollisimman aikaisessa vaiheessa, eli yksikkötestauksessa löydetty virhe on halvempi ja nopeampi korjata kuin järjestelmä- tai integraatiotestauksessa löytyvä virhe
- Koska yksikkötestejä joudutaan ajamaan moneen kertaan, kannattaa niiden suorittaminen ja testien tulosten raportointi automatisoida, ja nykyinen hyvä työkalutuki tekeekin automatisoinnin helpoksi
 - xUnit eniten käytetty, uudempia tulokkaita mm. TestNG ja RSpec

Mitä ja miten paljon tulee testata?

Mitä tulisi testata yksikkötestein?

"Do I have to write a test for everything?"

"No, just test everything that could reasonably break" [http://junit.sourceforge.net/doc/faq/faq.htm]

- Vastaus ei siis ole helppo. Ainakin tulisi olla testitapaukset
 - Kaikkiin metodien (ja loogisten metodikombinaatioden) toiminta parametrien hyväksyttävillä arvoilla
 - Ja virheellisillä parametrien arvoilla
- Parametrien mahdolliset arvot kannattaa jakaa ekvivalenssiluokkiin (ks. kalvo 13) ja jokaisesta luokasta valita yksi arvo testiä varten, myös ekvivalenssiluokkien raja-arvot kannattaa valita mukaan
- Koska yksikkötestejä tehtäessä ohjelmakoodi on nähtävillä, on testattavien arvojen parametrien ekvivalenssiluokat ja raja-arvot pääteltävissä koodista
- Esim. Varaston metodi otaVarastosta, mitä testitapauksia tulisi generoida jotta kaikki edelläolevat ohjeet täyttyvät?
 - http://www.cs.helsinki.fi/u/wikla/ohjelmointi/materiaali/02_oliot

```
public class Varasto {
private double tilavuus;
private double saldo;
public double otaVarastosta(double maara) {
 if (maara < 0) return 0.0;
 if(maara > saldo) {
  double kaikkiMitaVoidaan = saldo;
  saldo = 0.0;
  return kaikkiMitaVoidaan:
 saldo = saldo - maara;
 return maara;
```

- Metodia otaVarastosta testatessa testitapauksessa on huomioitava parametrin maara lisäksi varaston tilanne
- Varastotilanteita on kolmea "ekvivalenssiluokkaa"
 - Tyhjä (esim. saldo 0, tilavuus 10)
 - Ei tyhjä eikä täysi (saldo 5, tilavuus 10)
 - Täysi (saldo 10, tilavuus 10)
- Näitä kutakin kohti on metodin parametrilla maara omat ekvivalenssiluokkansa
 - Esim. täysi varasto:
 maara = -1, 0, 5, 10, 11
 - Tarvitseeko esim. nollan tai negatiivisen määrän ottamista tarkastaa kaikkien varastotilanteiden yhteydessä?

Testauskattavuus

- Yksikkötestien (ja toki myös muunkinlaisten testien) hyvyyttä voidaan mitata testauskattavuuden (test coverage) käsitteellä
- Testauskattavuutta on muutamaa eri tyyppiä
- Rivikattavuudella (line coverage) tarkoitetaan kuinka montaa prosenttia testattavan metodin/luokan koodirivejä testimetodit suorittavat
 - Vaikka rivikattavuus olisi 100% ei tämä tietenkään tarkoita, että kaikki oleellinen toiminnallisuus olisi tutkittu
- Haarautumakattavuudella (branch coverage) tarkoitetaan kuinka montaa prosenttia testattavan metodin/luokan sisältävistä ehtolauseiden haaroista testit ovat suorittaneet
- Monet työkalut, esim. käyttämämme Cobertura mittaavat testien suorituksen yhteydessä testauskattavuuden
 - Coberturassa haarautumakattavuus on nimellä "conditionals"
- Muitakin kattavuuden tyyppejä on olemassa, mm. ehtokattavuus ja polkukattavuus, useat työkalut eivät niitä kuitenkaan testaa
- Hyvät yksikkötestit siis saavuttavat mahdollisimman suuren kattavuuden ja ottavat huomioon edellisen sivun ohjeistuksen

Mutaatiotestaus

- Pelkkä testikattavuus ei vielä kerro paljoakaan testien hyvyydestä, Hyvien testien tulisi olla sellaisia, että jos ohjelmaan tulee bugi, huomaavat testit virheen
- Mutaatiotestauksen (engl. mutation testing) idea on nimenomaan testata testitapausten hyvyyttä generoimalla koodiin systemaattisesti mutantteja eli pieniä "bugeja" ja katsoa havaitsevatko testit koodiin tulleet bugit
- Erilaisia mutanttityyppejä, joita mutaatiotestauksessa koodiin generoidaan on paljon erilaisia, mm.
 - Manipuloidaan ehtolausetta: if (x<0) → if (x <= 0) tai if (true)
 - Vaihdetaan operaattoria: $x += 1 \rightarrow x-= 1$
 - Kovakoodataan paluuarvo: return x; → return true;
 - Korvataan konstruktorikutsu: olio = new Olio() → olio = null;
- Mutaatiotestauksen ongelmana on mutaatioiden suuri määrä ja ns. ekvivalentit mutantit, joiden takia mutaatiotestauksen tulos vaatii aina ihmisen tulkintaa
 - Ekvivalentti mutantti tarkoittaa muutosta koodissa, joka ei kuitenkaan muuta ohjelman toiminnallisuutta. Eli mutantin lisäämistä koodiin ei voi mikään testi havaita. Mutantin toteaminen ekvivalentiksi algoritmisesti on mahdotonta
- Lisätietoa
 - http://en.wikipedia.org/wiki/Mutation_testing ja http://pitest.org/

Integraatiotestaus

- Järjestelmän yksittäiset, erillään yksikkötestatut luokat tulee integroida toimivaksi kokonaisuudeksi
- Integroinnin yhteydessä tai sen jälkeen suoritetaan integrointitestaus
- Integraatiotestauksen painopiste on osien välisten rajapintojen toimivuuden tutkimisessa sekä komponenttien yhdessä tuottaman toiminnallisuuden oikeellisuuden varmistamisessa
- Järjestelmän integrointi voi edetä joko järjestelmän rakenteeseen perustuen tai järjestelmän toteuttamien omaisuuksien mukaan
 - Rakenteeseen perustuvassa integraatiossa keskitytään kerrallaan sovelluksen yksittäisten rakenteellisten komponenttien integrointiin
 - Esim. olutkaupassa integroitaisiin sovelluslogiikan luokat, käyttöliittymän toteutus ja tietokantarajapinta omina kokonaisuuksinaan
 - Ominaisuuksiin perustuvassa integroinnissa, taas liitetään yhteen alikomponentit, jotka toteuttavat järjestelmän loogisen toimintakokonaisuuden
 - Olutkaupassa voitaisiin esim. integroida kerrallaan kaikki toiminnallisuuteen "lisää tuote ostoskoriin" liittyvät luokat

Integraatiotestaus

- Sekä rakenteeseen, että ominaisuuksiin perustuva integrointi voi tapahtua joko ylhäältä alas tai alhaalta ylös:
 - Bottom up: lähdetään liikkeelle yksittäisistä komponenteista, liitetään niitä yhteen ja suoritetaan testejä kunnes kaikki integroitavat komponentit on yhdistetty
 - Top-down: ensin kehitetään järjestelmän korkean tason rakenteet siten, että yksittäisten komponenttien paikalla on tynkäkomponentteja (stub). Tyngät korvataan sitten yksi kerrallaan todellisilla komponenteilla koko ajan kokonaisuutta testaten
- Oldschool-ohjelmistotuotannossa toimintatapa oli se, että kaikki ohjelman yksittäiset komponentit ohjelmoitiin ja yksikkötestattiin erikseen ja tämän jälkeen ne integroitiin (yleensä rakenteeseen perustuen) kerralla yhteen
 - Tämän tyylinen big bang -integraatio on osoittautunut todella riskialttiiksi (seurauksena usein ns. integraatiohelvetti) ja sitä ei enää kukaan täysijärkinen suosittele käytettäväksi
- Moderni ohjelmistotuotanto suosii ns. jatkuvaa integraatiota, joka on hyvin tiheässä tahdissa tapahtuvaa ominaisuuksiin perustuvaa integrointia
 - Palaamme aiheeseen huomenna

Regressiotestaus

- Iteratiivisessa ja ketterässä ohjelmistotuotannossa, jossa jokainen iteraatio tuottaa ohjelmistoon uusia ominaisuuksia, on oltava tarkkana, että lisäykset eivät hajota ohjelman jo toimivia osia
- Testit siis on ajettava uudelleen aina kun ohjelmistoon tehdään muutoksia
- Tätä käytäntöä sanotaan regressiotestaukseksi
- Regressiotesteinä ei välttämättä tarvitse käyttää kaikkia ohjelmiston testejä, sopiva osajoukko voi taata riittävän luottamuksen
 - Regressiotestijoukko koostuu siis yksikkö-, integraatio- ja järjestelmätesteistä
- Testaus on erittäin työlästä ja regressiotestauksen tarve tekee siitä entistä työläämpää
- Tämän takia on erittäin tärkeää pyrkiä automatisoimaan testit mahdollisimman suurissa määrin
- Käsittelemme muutamia järjestelmätason testauksen automatisoinnin menetelmiä huomenna